

men at Staten i et Alliggende, der har en alvorlig Betydning for den selv, træder til, og det ikke saaledes, at den blot tilskyder Penge uden at vide, hvortil de bruges, eller uden andet Udbytte end af de aarlige Regnskaber at kunne see, at der er udrettet overordentlig Lidet dermed, men saaledes at den selv tager Sagen i sin Haand og overdrager Tilsynet med den til en Mand, for hvem den er en Livsopgave — og jeg maa tilstaae, at det at kunne frede om Danmark i hele den Udstrækning, som den sydsste Halv har, er en saa høj, smuk og ædel Opgave, at jeg ikke kan tænke mig nogen enkelt Virksomhed, der kan være mere tilfredsstillende, naar den kan løses paa en helbig Maade. Thi naar nu Alle, den ærede Indenrigsminister inklusive, kun have talt om, at man maa have Indseende med, hvortil de Penge, der aarlig bevilges, bruges, saa er dette vel fuldkommen rigtigt, men for mig er det dog Hovedsagen, at man skal have en kyndig Ledelse af den hele Sag; thi, hvor stor en Respect jeg end har for de Folk, der, som fødte og baarne ved Beskikken og ved at have seet de Odelæggesler, som Tilhøvedet har bevirket, have erhvervet sig en reen praktisk Indsigt, saa kunne de dog, hvis de ikke ere rene Naturgenier, ikke komme videre end til at anvende, hvad de have seet; men her er Tale om et Hverv, som forudsætter ikke ringe Kjendskab til de Naturkræfter, der her ere virksomme, og hvorved det navnlig gjælder om at holde Skridt med de kyndige Forsøg, der gjøres paa andre Steder, hvor Sagen ogsaa er af største Vigtighed for det Offentlige, og som jo allerede have en heel, stor Literatur. De fleste større Tidsskrifter, baade i Frankrig, Holland og Belgien, komme idelig tilbage til Behandlingen af dette Spørgsmaal, og Sagen er af de Naturkyndige, netop paa Grund af dens praktiske Betydning, gjort til Gjenstand for omhyggelige Overvejelser, ligesom der med stor Bekosning er gjort praktiske Forsøg med den. Hovedsagen for mig er altsaa ikke at have Indseende med Anvendelsen af Statens Bidrag, men at have en Mand — og een er tilstrækkelig —, der følger med denne Sags Udvikling i hele Europa og overfører paa vore Forhold, hvad der er praktisk anvendeligt. Jeg skal strax nævne, at jeg deler min

ærede Naboes (Tango) Overbeviisning, sjøndt mere med Troen end med Viden, at et vigtigt Middel i denne Henseende vil være Skovplantning; hvorvidt der kan blive egentlig Skov deraf, navnlig Skov, der engang kan give Gavntre eller deslige, drifter jeg mig ikke til at afgjøre. Det er ganske vist, at der er Strækninger, der gaae lige ud til Atlanterhavet, hvor det er lykkes meget godt, og hvor der allerede findes ikke blot Lysskove, men meget indbringende Skove; der er allerede af den franske Regjering afhændet meget betydelige Strækninger med fuldstændige Skove, som give en stor Indtægt, naturligvis under en streng Control. Hvorvidt det Samme kan skee i Sylland, ved jeg ikke, men selv om det ikke skulde blive stort andet end Krat, vilde det, foruden at det ligefrem kunde være til Forsøgelse af Livsglæde for dem, der boe der, og som ikke ere vant til at see andet end Sand og Lyng, kunne have stor Betydning som et Bælte, der kunde give Læ for bedre Plantninger, der kunne groe op bag ved det. Jeg finder det meget naturligt, at vi, som jo ikke ere meget tilbøjelige til at vove os ind paa nye Gebeter, gaae forsigtigt tilværts, men jeg troer, at der allerede er vundet saa megen Erfaring, at det maa være ønskeligt, at denne Sag bringes ordentlig i System. Min ærede Nabo (Tango) har med fortjent Roes omtalt den Mand, som først har bragt den Sag frem heri Landet; han vil vistnok med mig være enig i, at baade Kyndigheden og Begejstringen ere gaaede over til den Mand, som for Tiden har med Træplantningen at bestille, saa jeg troer ikke, at vi vilde fjerne den fornødne Hjælp til at udrette noget Godt, og jeg finder derfor ikke, at der er Anledning til at gjøre store Ophævelser om et Par Hundrede Rigsdaler meer eller mindre. Det forekommer mig, at Opgavens Betydning for Staten og en stor Mængde af Statens Beboere er den, at vi ved saadanne Embeder kunne faae en frugtbringende Anvendelse af de Midler, vi hve, og en virkelig kyndig Ledelse af det hele Foretagende.

Med Hensyn til det underordnede Arbejde blues jeg næsten ved at sige, at det forekommer mig, at alle de, der have talt derom, have misforstaaet Opgaven; idetmindste have de for-